

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I *Meddelelser*

Kommission

ECU 1

Domstol

Domstolens dom af 9. februar 1982 i sag 270/80 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal of England and Wales): Polydor Limited og RSO Records Inc. mod Harlequin Record Shops Limited og Simons Records Limited 2

Domstolens dom af 9. februar 1982 i sag 12/81 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Storbritanniens House of Lords): E. Garland mod British Rail Engineering Limited 3

Domstolens dom af 10. februar 1982 i sag 76/81 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra storhertugdømmet Luxembourgs Conseil d'Etat, afdelingen for tvistemål): SA Transporoute et travaux, Bruxelles, mod Ministère des travaux publics, storhertugdømmet Luxembourg 3

Sag 43/82: Sag anlagt den 5. februar 1982 af Vereniging ter Bevordering van het Vlaamsche Boekwezen mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber 4

Sag 48/82: Sag anlagt den 10. februar 1982 af Maurice Prelle mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber 6

Sag 65/82: Sag anlagt den 16. februar 1982 af Halyvourgiki Inc. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber 6

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

Domstol

Meddelelse om generel udvælgelsesprøve 8

I

(Meddelelser)

KOMMISSION

ECU ⁽¹⁾

9. marts 1982

Værdien i national valuta af én enhed:

Belgisk og luxembourgsk franc con.	44,6363	US-dollar	1,02336
Belgisk og luxembourgsk franc fin.	48,1337	Schweizerfranc	1,89966
Tysk mark	2,41635	Spansk peseta	106,020
Nederlandsk gylde	2,64538	Svensk krone	5,91706
Pund sterling	0,564612	Norsk krone	6,11764
Dansk krone	8,11779	Canadisk dollar	1,24399
Fransk franc	6,18518	Portugisisk escudo	70,8164
Italiensk lire	1303,76	Østrigsk schilling	16,9366
Irsk pund	0,684979	Finmark	4,63428
Græsk drachme	62,5784	Yen	241,513
		Australsk dollar	0,959459
		Newzealandsk dollar	1,30781

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for regningsenheden over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugspolitik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den europæiske Investeringsbanks styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

DOMSTOL

DOMSTOLENS DOM

af 9. februar 1982

i sag 270/80 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal of England and Wales): Polydor Limited og RSO Records Inc. mod Harlequin Record Shops Limited og Simons Records Limited ⁽¹⁾

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 270/80 angående en anmodning, som Court of Appeal of England and Wales i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Polydor Limited og RSO Records Inc. mod Harlequin Record Shops Limited og Simons Records Limited at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artiklerne 14 og 23 i overenskomsten af 22. juli 1972 mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Portugal (EFT specialudgave 1972 af 31. december 1972, s. 165), har Domstolen, sammensat af præsidenten J. Mertens de Wilmars, afdelingsformændene G. Bosco, A. Touffait og O. Due, dommerne P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, T. Koopmans, U. Everling, A. Chloros og F. Grévisse, generaladvokat S. Rozès og justitssekretær A. Van Houtte, den 9. februar 1982 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

En rettighedsindehavers eller hans licenstagers håndhævelse af den ophavsret, der er beskyttet af lovgivningen i en medlemsstat, over for import og salg af grammofonplader, der er lovligt fremstillet og bragt i omsætning i republikken Portugal af rettighedsindehaverens licenstagere dér, er begrundet af hensyn til beskyttelsen af industriel og kommerciel ejendomsret, jf. artikel 23 i overenskomsten af 22. juli 1972 mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Portugal (EFT specialudgave 1972 af 31. december 1972, s. 165) og udgør derfor ikke en restriktion for handelen, der er forbudt ved artikel 14, stk. 2, i samme overenskomst. En håndhævelse som den anførte udgør ikke et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandlen mellem Fællesskabet og Portugal, jf. nævnte artikel 23.

⁽¹⁾ EFT nr. C 16 af 23. 1. 1981.

DOMSTOLENS DOM

af 9. februar 1982

i sag 12/81 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Storbritanniens House of Lords):
E. Garland mod British Rail Engineering Limited ⁽¹⁾

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 12/81 angående en anmodning, som Storbritanniens House of Lords i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag E. Garland mod British Rail Engineering Limited at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens bestemmelser om princippet om lige løn til mænd og kvinder i relation til forskellen i pensionerede mandlige og kvindelige arbejdstagers adgang til befordringsgoder, har Domstolen, sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, fungerende præsident, afdelingsformændene A. Touffait og O. Due, dommerne P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, T. Koopmans, A. Chloros og A. Grévisse, generaladvokat P. VerLoren van Themaat og justitssekretær A. Van Houtte, den 9. februar 1982 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Når en arbejdsgiver, uden at være kontraktmæssigt forpligtet hertil, yder tidligere mandlige ansatte særlige befordringsgoder, efter at de er gået på pension, foreligger der en forskelsbehandling i artikel 119's forstand af tidligere kvindelige ansatte, som ikke har adgang til de samme goder.
2. Såfremt en national ret ved hjælp af kriterierne samme arbejde og lige løn, og uden fællesskabsforanstaltninger eller nationale foranstaltninger, er i stand til at fastslå, at ydelse af særlige befordringsgoder alene til mandlige pensionerede arbejdstagere indebærer en forskelsbehandling på grundlag af køn, er traktatens artikel 119 umiddelbart anvendelig.

⁽¹⁾ EFT nr. C 34 af 17. 2. 1981.

DOMSTOLENS DOM

af 10. februar 1982

i sag 76/81 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra storhertugdømmet Luxembourgs Conseil d'Etat, afdelingen for tvistemål): SA Transporoute et travaux, Bruxelles, mod Ministère des travaux publics, storhertugdømmet Luxembourg ⁽¹⁾

(Processprog: fransk)

I sag 76/81 angående en anmodning, som storhertugdømmet Luxembourgs Conseil d'Etat, afdelingen for tvistemål, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til

⁽¹⁾ EFT nr. C 107 af 9. 5. 1981.

Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag SA Transporoute et travaux mod Ministère des travaux publics at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 71/304/EØF af 26. juli 1971 om ophævelse af begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser inden for området for offentlige bygge- og anlægskontrakter og ved tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter gennem agenturer eller filialer, og fortolkningen af direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT specialudgave 1971 II, s. 610 og s. 613), har Domstolen, sammensat af formanden for første afdeling G. Bosco, som fungerende præsident, afdelingsformanden A. Touffait, dommerne P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, T. Koopmans, U. Everling, A. Chloros og F. Grévisse, generaladvokat G. Reischl og justitssekretær A. van Houtte, den 10. februar 1982 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 71/305/EØF skal fortolkes således, at det er til hinder for, at en medlemsstat kræver, at en bydende, der er bosat i en anden medlemsstat, skal føre bevis for, at han opfylder de kriterier for hæderlighed og faglig dygtighed, som er opregnet i direktivets artikler 23 til 26, ved hjælp af andre midler — f.eks. en tilladelse til etablering — end dem, der er opregnet i direktivets bestemmelser.

Når den ordregivende myndighed anser en bydendes bud for at være åbenbart unormalt lave i forhold til ydelsen, skal den ifølge artikel 29, stk. 5, i direktiv 71/305/EØF, før den træffer beslutning om tildeling af kontrakten, anmode den bydende om at fremlægge dokumentation for priserne, eller give den bydende underretning om, hvilke bud der forekommer unormalt lave, og give ham rimelig frist til at fremlægge supplerende oplysninger.

Sag anlagt den 5. februar 1982 af Vereniging ter Bevordering van het Vlaamsche Boekwezen mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 43/82)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. februar 1982 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Vereniging ter Bevordering van het Vlaamsche Boekwezen, Antwerpen, ved advokaterne A. De Caluwe og J. Billiet som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, Centre Louvigny, 34 B/IV, rue Philippe II.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Sagen antages til realitetsbehandling, der gives sagsøgeren medhold, og det statueres, at den anfægtede beslutning ⁽¹⁾ er ugyldig på grund af krænkelse af retten til forsvar og på grund af overtrædelse af fællesskabsretlige procedureregler, idet de fremførte indsigelser ikke er blevet besvaret.

Subsidiært:

Det statueres, at Kommissionen ligeledes er forpligtet til at overholde artikel 10 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og artikel 10 a) i Pariserkonventionen, som er uforenelig med forbudet mod påbudte priser på bøger.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 25. november 1981 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/428 — Vereniging ter Bevordering van de Belangen des Boekhandels/Vereniging ter Bevordering van het Vlaamsche Boekwezen).

Det statueres endvidere, at traktatens artikel 85, stk. 1, ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, da der i dette tilfælde ikke kan være tale om en fordrejning af konkurrencen eller en ugunstig påvirkning af handelen mellem medlemsstater i den i artikel 85, stk. 1, forudsatte betydning.

Mere subsidiært:

Det statueres, at Kommissionen har anvendt artikel 85, stk. 3, urigtigt, og at der intet er til hinder for at gøre en undtagelse af kulturelle grunde med økonomisk betydning.

Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Krænkelser af retten til forsvar, manglende besvarelse af de fremførte indsigelser, overtrædelse af fællesskabsretlige procedureregler.
- Kommissionen har ikke taget hensyn til artikel 10 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og artikel 10 a) i Pariserkonventionen, idet frigivelsen af den faste pris medfører, at visse bøger (mindre indbringende værker, værker af debuterende forfattere osv.) ikke længere vil udkomme, og ytringsfriheden således ikke forbliver garanteret. Prisbindingen er det eneste forsvarsmiddel mod anvendelse af lokkevarer.
- EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, kan ikke finde anvendelse, da den faste pris på hver bog netop gør den intensive handel mellem Flandern og Nederlandene mulig; hvis den faste pris bortfalder, vil det derimod påvirke den mellemstatslige handel ugunstigt. Prisbindingen som det eneste mulige middel mod lokkevarepolitik med hensyn til bøger indgår i den normale udøvelse af beskyttelsen mod illoyal konkurrence og kan således ikke forbydes i henhold til artikel 85, stk. 1. Kommissionens udtalelse om, at aftalen indeholdt en kollektiv eneforhandlingsordning og en kollektiv vertikal prisbindingsordning, er i modstrid med den faktiske omstændighed, at forskellen mellem anerkendte og ikke anerkendte virksomheder i de nationale aftaler er afskaffet, og der derfor nødvendigvis i aftalen mellem VBVB og VBBB er tale om begreber, hvis indhold er udtømt. Forbudet mod fast prisbinding i det nederlandsktalende område er i strid med de fundamentale grundrettigheder, som er fælles i EØF-medlemsstaterne, og kan derfor umuligt ophæves i henhold til artikel 85, stk. 1.
- Artikel 85, stk. 3, er blevet forkert opfattet, idet Kommissionen med urette har begrænset udtrykket »forbruger« til den gennemsnitlige læser, som ikke viser nogen interesse for vanskeligere værker, skønt dette udtryk også sigter til forfattere, fagforeninger og forbrugerorganisationer, som alle stadig har presset på for at få indført faste bogpriser. Artikel 85 må ses i sammenhæng med traktatens øvrige bestemmelser, bl.a. artikel 2 og 3, som ligeledes har til formål at fremme en kulturpolitik, som gør det muligt, at også nederlandske bøger er tilgængelige i Flandern på samme måde som i Nederlandene.

Sag anlagt den 10. februar 1982 af Maurice Prelle mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 48/82)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. februar 1982 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Maurice Prelle, 33, rue Vaubecour, Lyon, Frankrig, ved advokat Ernest Arendt, Centre Louvigny, rue Philippe II, og med valgt adresse i Luxembourg hos samme.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

- I. Sagen antages til realitetsbehandling.
- II. Der gives sagsøgeren medhold; følgelig
 - annulleres den udtrykkelige afgørelse fra generaldirektøren for Det fælles Forskningscenter og Kommissionens stiltiende afslag på at udnævne sagsøgeren til æres-tjenestemand;
 - sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 25; selv om ansættelsesmyndigheden har en vid skønsebeføjelse, kan dens afgørelse ikke begrundes under henvisning til et urigtigt forhold.
- Den i afslaget anførte begrundelse er forkert.
- Der foreligger klart magtfordrejning og en skjult sanktion; den anfægtede foranstaltning er en modforholdsregel over for en anset tjenestemand, som imidlertid har gjort sig »skyld« i en fuldt ud legitim selvstændig optræden.
- Tilsidesættelse af det grundlæggende kontradiktoriske princip.

Sag anlagt den 16. februar 1982 af Halyvourgiki Inc. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 65/82)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 16. februar 1982 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af det græske selskab Halyvourgiki Inc., Athen, ved advokat André Elvinger, Côte d'Eich, 15, og med valgt adresse i Luxembourg hos samme.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

- annulation af afgørelserne af 6. august, 11. december og 14. december 1981, ændret ved afgørelse af 3. februar 1982 for så vidt angår produkterne i gruppe I, og ved afgørelse af 11. januar 1982 for så vidt angår produkterne i gruppe V, og tilpasset ved afgørelse af 11. januar 1982 for så vidt angår gruppe V, hvorved Kommissionen

for De europæiske Fællesskaber i henhold til beslutningerne 1831, 1832, 1833 og 2804/81/EKSF af 24. juni, 3. juli og 23. september 1981 om indførelse af et nyt system for produktionskvotaer for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien, fastsatte sagsøgerens produktionskvotaer for tredje og fjerde kvartal 1981 og for første kvartal 1982;

- Kommissionen for De europæiske Fællesskaber tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag 254/81 ⁽¹⁾. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af traktaten og væsentlige formforskrifter på grund af afgørelsernes tilbagevirkende kraft.

⁽¹⁾ EFT nr. C 259 af 10. 10. 1981, s. 4.

III

(Oplysninger)

DOMSTOL

Meddelelse om generel udvælgelsesprøve

Domstolen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 60 af 10. marts 1982 (græsk udgave) følgende generelle udvælgelsesprøve:

CJ 92/81 græksproget juridisk sprogekspert

Denne EF-Tidende kan bestilles ved henvendelse til EF-Kommissionens presse- og informationskontor, Vassilissis Sofias gach 2, T.K., 1602 Athen 134.
